

РЕШЕНИЕ

№ 6197

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6429** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от И. П. Й. срещу Решение от 23. 04. 2020 г., постановено по НАХД № 669/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № 28/ 10. 12. 2019 г., издадено от главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на И. П. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева на основание чл. 408а, ал. 1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ за нарушение на чл.175в, ал. 1, т. 1 във вр. с чл.175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилно приложение на закона – основание за касационно оспорване по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, като се твърди, че в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Моли се за отмяна на обжалваното решение, както и за отмяна на наказателното постановление. В съдебното заседание, касаторът редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационното оспорване, редовно призован, не изпраща процесуален

представител и не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е основателна и моли да бъде уважена.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Районният съд е възприел за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно акт за встъпване в длъжност № 327/ 18. 09. 2019 г., на 18. 09. 2019 г. жалбоподателят И. П. Й. е встъпил в длъжност „съдия“ в Районен съд – [населено място]. На 29. 10. 2019 г. същият е подал до ИВСС декларация за имущество и интереси, която била регистрирана в ИВСС с вх. № 30502/31. 10. 2019 г.

След извършена проверка в базата данни на ИВСС, за констатирано нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ бил съставен АУАН № 28/ 26. 11. 2019 г. от Надежда Ж. – експерт в специализираната администрация на ИВСС. Въз основа на съставения АУАН било съставено Наказателно постановление № 28/ 10. 12. 2019 г., издадено от главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на И. П. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева на основание чл. 408а, ал. 1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ за нарушение на чл.175в, ал.1, т. 1 във вр. с чл.175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е приел, че И. Й. е извършил нарушението, за което му е наложена глоба. Направил е извод, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като закъснението е с повече от седем дни, а отделно от това не са посочени конкретни причини от здравословен или битов характер.

Настоящата касационна инстанция намира обжалвания съдебен акт за неправилен, тъй като макар И. Й. да е извършил нарушение на чл.175в, ал.1, т. 1 във вр. с чл.175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, в случая е налице предпоставка за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

При определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл. 11 от ЗАНН и чл. 93, т. 9 от НК. Съгласно правната норма на чл. 11 от ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, субсидиарно да се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. В ЗАНН законодателят не е дал дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което следва приложимите критерии при определяне на дадено административно нарушение като "маловажен случай" да се изведат от чл. 93, т. 9 от НК. Легалното определение на "маловажен случай" по чл. 93, т. 9 от НК е този случай, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на деяния от съответния вид. По тези критерии настоящата инстанция намира, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е приложима към конкретния

случай.

За установяване на общественоопасния характер на деянията поначало следва да бъдат изяснени характерът, начинът и степента на засягане на обекта, специалните качества на дееца и субективните особености на неговата проява. В конкретиката на настоящия казус, отрицателното въздействие на осъщественото от касатора деяние върху защитените обществени отношения е незначително, поради което прилагането на административнонаказателна репресия се явява обществено неоправдано. Касаторът не е целял укриване на факти за имуществото и интересите си, няма данни при проверката декларацията да е била нередовна, нарушението е констатирано, след като вече е била представена декларацията и реално не е настъпило засягане на обществения интерес, свързан с прозрачността на имуществото на магистрата. Следователно, с конкретното поведение на Й. в незначителна степен са засегнати защитаваните от правната норма обществени отношения. Действително, закъснението е безспорен факт, но същото предвид неголемия срок от 11 дни, не е попречило на контролния орган – ИВСС, да осъществи правомощията си по проверка на имуществената декларация и нейното публикуване. Налагането на наказание в този случай не би постигнало целите на чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, като вместо него се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 23. 04. 2020 г., постановено по НАХД № 669/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 28/ 10. 12. 2019 г., издадено от главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.